

Prof. Dr. Türkan SAYLAN...

<http://ahmetsaltik.net/2017/05/21/prof-dr-turkan-saylan/> 21 Mayıs 2017

Merhum Prof. Saylan'ın 8. ölüm yıldönümü önceki gün (19.5.2017) idi.

Bu vesile ile biz de hocamız ile ilgili arşivimizi karıştırdık..

O'nunla yakın çalışma olanağımız oldu.. Paylaşmak istediklerimiz var..

Saylan hocayı İstanbul Tıp Fakültesi 5. sınıfında tanıdık (1975-76). Sanırım o zaman Dermatoloji (Deri Hastalıkları) doçenti idi. 1 aylık Dermatoloji stajımızda derslerini dinledik. Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları hastanesi içinde bir küçük bölümde Lepra / Cüzzam kliniği açılmıştı ve Anadolu'dan gelen hastalara hizmet veriliyordu. Hoca bu konuda çok ünlenmişti, her ay Elazığ'daki asıl Cüzzam Hastanesi'ne uçuyor, birkaç gün oradaki hastalara da bakıyordu. Tıp öğrencileri arasında saygı uyandıran bir çabaydı. Bizler de bu hastaları ilgili klinikte ziyaretle görme olanağı bulmuş, etkilenmiştik.

Bir de Ankara Üniv. Tıp Fak. Cebeci Hastanesi içinde yataklı Lepra (Cüzzam) Bölümü vardı. Merhum Prof. Dr. Atif Taşpınar hoca soruna el atmıştı Saylan hocadan çok yıllar önce. Bu hastaneyi de Hacettepe Tıp Fak. Toplum Hekimliği Bölümünde ihtisas yaparken ziyaret etmiştik.

Temmuz 1981'de İstanbul Tıp Fakültesi'nde Halk Sağlığı Uzmanı olduk zorunlu hizmet çıkmadan hemen önce (ilk 2 yılı ve tez çalışmasını Hacettepe Tıp Fak. Halk Sağlığı AbD'nda yapmıştık). İş arıyorduk. Türkan hoca bize "**Elazığ Cüzzam Hastanesi Başhekimliği**" görevini önerdi. Kabul ettik. Bakırköy'deki Cüzzam kliniğinde bir süre Lepra (cüzzam) eğitimi aldık ve bu arada Sağlık Bakanlığı atamamızı yaptı. Kasım 1981'de bu hastanenin asıl Başhekimi olarak 28 yaşında göreve başladık. Hastane önceki yüzyıldan (?) kalma ve çok köhne idi. Oysa Elazığ'da bir dernek kurulmuştu bu amaçla ve Saylan hoca durumu epey toparlamıştı (?)..

Planımıza göre ben Doğu Anadolu'da aynı zamanda sahada Lepra Epidemiyolojisi çalışacak ve dışarıdan Doçentlik tezi yapacaktık, Saylan hoca bu önerimizi çok olumlu karşıladı. Benden önce de Erzurum'dan bir Halk Sağlığı Uzmanı (+ Enf. Hst. Uzmanı) ile alanda çalışmışlardı ve o uzman kendilerinden ayrılmıştı (!?).. *(Bu hocamız Bursa Uludağ Tıp Halk Sağlığı AbD'ndan emekli oldu, halen yaşamda ve bizimle kısmen paylaştığı, Saylan hoca ile yaşadığı ciddi – ağır olumsuzlukları belki anlatabilir??)*

Elazığ Cüzzam Hastanesinde göreve başladık. Bir Halk Sağlığı Uzmanının Başhekimliğini klinisyenler yadırgıyor hatta içlerine sindiremiyordu.. Vali Halil bey ve Sıkıyönetim Kolordu Komutanı Korg. Sabri Deliç'in hastanede yakın gözetimi ve desteği vardı. Lojmana ailece yerleştik, 7-8 aylık bebeğimizi de getirmiştik. 7/24 hastanede idik. 70+ hastamız vardı ve kısa sürede bize "Başhekim baba" demeye başladılar. 7/24 bize ulaşip lojman kapımızı çalabiliyor ve sıkıntılarını aktarabiliyorlardı. Hastalar ve hastane ortamı, kimi çabalara karşın hala çok yetersizdi.

Saylan hoca ayda 1 kez uçakla geliyordu. Hastanenin tam anlamıyla külüstür minibüs ve cipi uygun olmadığından, kişisel arabamızla gidip karşılıyor ve alıyorduk. Geceleri de bizim lojmanda kalıyor, sabah kahvaltı yapıyorduk. 3 gün içinde toplam 20 dakikayı geçmeyen "jet vizitler" yapıyorduk hastanede birlikte.. 70+ hastayı dolaşıyorduk (!?) ve Saylan hoca "iyisiniz, iyisiniz, iyisiniz... Başhekiminiz Ahmet bey size iyi bakıyor.." diyordu. Şaşkınlık içindeydik.. Hoca 3 gün Elazığ'da ne yapıyordu??

Bir gelişinde Diyarbakır havalanından, Elazığ Emniyeti'nin sağladığı araç ile aldık. Yanında DSÖ uzmanı Dr. Barry Laing vardı. DSÖ'nün çokmerkezli bir kısa dönem lepra kemoterapisi araştırmasının bir ayağı olacaktık.

Rifampisin deneyecektik 1-2 yıl, yaşam boyu kemoterapi yerine. Dr. Laing ile çok verimli ve uyumlu çalıştık birkaç ay. Elazığ çevresinde çok sayıda konferans düzenledik, biz eşzamanlı çevirmenliğini yaptık. Amacımız halkı eğitmek, Lepra hastalarının erken başvurusunu sağlamaktı. Hastalar damgalanmaktan korkuyor ve çoook geç geliyorlardı. Çare yaygın halk eğitimi idi. Bunu için çırpınıyorduk. Sivas Tıp Fakültesinden bile çağrı almış ve gitmiştik.

Elazığ'da bir lisede bizim konferansımız vardı. O zaman dia hazırlıyorduk görsel araç olarak. 1 genç, 1 orta, 1 de ileri derecede Lepralı götürüyorduk konferanslarımıza. Hastalık tabuydu. Devlet hastanesinden konsültasyona çağırdığımız uzmanlar hastamızı 5 m uzaktan sözde muayene ediyordu! Genç hastayı öğrencilere göstererek, erken başvuru durumunda hastalığın ilerlemeyeceğini anlatıyorduk.. Hastamız ile tokalaşıyor ve yanaklarından öperek gönderiyor, orta derecede yıkımlı olan hastamızı huzura alıyor.... derken hastalığın harap ettiği, gözlerini yitirmiş, aslan yüzü (facies leonina) ve pençe eli gelişmiş yaşlı hastamızı sunuyorduk. Öğrenciler çığlık çığlığa idi.. Çoook korkuyorlardı.. Bu hastamızı da tokalaşarak sefkatle karşılıyor, kısa öyküsünü anlatıyor ve öperek gönderiyorduk.. (fotoğrafi var)

Elazığ, bu eğitimlerimizden “yıkılıyordu”... Yerel gazetelere eğitim yazıları yazıyor, radyolarda konuşma yapıyor, çevre illerden bu amaçla çağrı alıyorduk. Türkan hoca aylık 3 gün Elazığ ve 20 dakika hastane ziyaretlerini sürdürüyordu??

Hastanenin bakımı zorunluymdu. Dr. B. Laing ile fotoğrafları çektik ve Sağlık Bakanı Sn. Kaya Kılıçturgay'a gittik. Fotoları sunduk, Sn. Bakan çoook öfkelenildi, inanmıyordu böyle bir perişan hastane olabileceğine Elazığ'da.. Bizi haşladı :

– **Gelip oraları göreceğim, gerçek farklıysa gerisini siz düşünün..** gibi sözler etti.

Bizim garip, basit fotoğraf makinemizden çıkmıştı fotolar (Mart 1982; 40-45 kare halen kişisel arşivimizde.. gerekirse webe de koyabiliriz..).. *Türkan hoca bana bunları neden söylemedi??* diye söyleniyordu Sn. Bakan.. Israrla davet ettik Elazığ'a, gelecekti mutlaka.

O arada Diyanet İşleri Başkanını ziyaret ettik. Her yıl 10 milyon TL (o zamanki para) yardım yapıyorlardı. 1982 için o yardımı biz hastanemize istedik. Fotoları gösterdik... 8 milyon TL'yi bize verdiler. O para ile hastanede hızla iyileştirmeye başladık. Sn. Başkana bir de Lepra eğitim notu verdik ve 40 bin (o zaman!) camide hutbe olarak okunmasını rica ettik, kabul etti, okutuldu.

Derken, kendisini ziyaretimizden 15 gün kadar sonra Nisan 1982'de **Sağlık Bakanı Sn. Prof. Dr. Kaya Kılıçturgay** hastanemize geldi. Hemen o *perişan yerleri* görmek istedi. Rastlantı, 20 dolayında hekim lepra eğitimi için hastanemizde idi. Saylan hoca da.. Bakan, Saylan hocayı görmezden geldi (görmedi??) ve doğrudan hastaneyi ve hastaları dolaştı.. (elimizde kareler var..) bizimle. Çoook etkilendi, üzüldü. Bize dönerek, *hastaneyi adam etmek için ne kadar para gerektiğini* sordu. Biz de, Elazığ Bayındırlık İl Müdürlüğüne yaptırdığımız teknik keşif raporunu sunarak “23,5 milyon TL efendim” dedik. Diyanetin nakit katkısını ayrı tutmuştuk.. Yanındaki Bakanlık Müsteşarı Halk Sağlığı Uzmanı Dr. Ertuğrul Aker'e döndü ve “verebilir miyiz?” dedi. Dr. Aker'i göz hapsine aldık ve ağzından “veririz sayın Bakanım” sözleri döküldü. Bu para da bize geldi..

Sonra Başhekimlik odamızda kahvemizi içti Sn. Bakan. Saylan hoca da odamızda idi. Bakan, açıkça Saylan hocayı nezaketen ve ağız ucuyla selamladı ve bize iltifatlarla ayrıldı. (Bakanlıktan sonra Bursa'da kendisini ziyaret ettik ve bir kez daha teşekkür ettik.. Saylan hocanın kendisini o zaman sorun hakkında bilgilendirmediğini, ama işlerin yolunda olduğunu söylediğini aktardı..)

Hastane bahçesinden 57 (elli yedi') kamyon pislik attırdık. Emanet usulüyle hızla bu paraları kullandık ve hastanenin eli yüzü tam anlamıyla düzeldi.

Bu arada DSÖ'nün Rifampisin araştırması hastanemizde başarılı sonlandı. Artık kısa dönem Rifampisin kemoterapisine geçebiliriz. (Burada çok ilginç bir anımız oldu, sonra paylaşırız). Dr. B. Laing'e hastanemizde mütevazi bir veda yemeği verdik.

Elazığ Lepra hastanesini, leprayı.. bizi... konuşuyordu. Hastalar da mutlu ve mutluydu. Hasta ve sağlık personeli yemekhanesini birleştirmiş, birlikte yemek yiyorduk! Bu, o zamanlar için hayal bile edilemeyecek bir şeydi sanırım..

Saylan hoca Mayıs – Haziran 1982 klasik 3 gün Elazığ -20 dakika hastane” ziyaretinde bizi haşladı.. Gece lojmanda konuğumuzdu, sabah kahvaltı yapmıştık, erkenden başhekimlik odasında idik..

- *Hastaneyi ve hastalarını ihmal ediyorsun, çok geziyorsun dışarıda.. Otur hastanene sahip ol, hastalara bak..*

Biz de yanıt olarak :

- Siz hocamsınız, leprayı da sizden öğrendik. Size saygısızlık edemeyiz. Ama anlaşmamız böyle idi, ben saha epidemiyolojisi çalışacağım, halkı eğitmeden bunu yapamam. Kaldı ki 7/24 hastanedeyim ve işleri asla aksatmıyorum. Yanlış – eksik bilgilendirilmiş olabilirsiniz.. Kusura kalmayın ama siz ayda 3 gün geliyorsunuz; ala – vala ile karşılanmak istiyorsunuz, 1 gün Vali ile 1 gün Paşa ile 1 gün de eşraf ile zaman geçiriyor; hastaneye yarım saat bile ayırmıyorsunuz. Ben bunu görmekten şaşkınım ve içime sindiremiyorum.

Böyle giderse bu Lepra sorunu sizi emekli eder Türkiye’de... (bir 20 yıl kadar düşünmüştük; öyle de oldu!)

Türkiye’de lepra sorununu beni hastaneye mahkum ederek çözemezsiniz. Sorunun çözümü sahada. Ben o koltuğa da (başhekimlik koltuğunu göstererek) aşık değilim. Dilerseniz daha uygun başkasını bulabilirsiniz... dedik.

Saylan hoca bizi yanıtlamadı, havalanına arabamızla götürdük ve ertesi gün Vali Halil bey bizi makamına çağırarak bir sarı zarfla görevden aldı! Sağlık Müdürlüğü emrine uzman olarak atandık! Vali beye ayak üstü çok kısaca olan biteni anlatmaya çalıştık ama...

Bu arada Sivas Tıp’tan **Prof. Dr. Gülendame Saygı** bir asistanını yolladı ve cüzzamlı hastalardan dışkı örnekleri toplayarak Sivas’a götürüldü, parazit çalıştık. Sonuçları bize geldi, odamızı topluyorduk, hemen kırmızı kalemle işaretleyerek hastanedeki pratisyen hekim arkadaşımıza reçete verilmesini rica ettik listenin bir kopyasını vererek.

O yıl sonbaharda Marmaris’teki 9. Dermatoloji kongresinde bu bulgularımızın bildiri yapıldığını öğrendik Prof. Saygı’dan ve Türkiye Parazitoloji Dergisinde sonuçlarımızı makale olarak yayımladık. Bu konuyu daha önce web sitemizde aşağıdaki gibi yayımlamıştık: ,

Elazığ Cüzzam Hastanesi Başhekimi olduğumuz 1981-82 başlarında, Sayın Prof. Gülendame Saygı ile kendileri Sivas’ta hoca iken yürüttüğümüz ortak bir bilimsel çalışma ile merhum **Prof. Türkan Saylan**’ın “*ilginç-dramatik*” öyküsünü de **artık** yazmalıyız.. Aradan 35 yıl geçti.. bizimle mezara gitmesin, ayrıca insanların gerçeği bilme hakkına saygı borcumuz da var...

Bizim bilimsel çalışma verilerimizi, Prof. Saylan ve ekibi Marmaris’te 9. Cildiye Kongresinde, **kendilerininmiş gibi** sunmuşlardı! Bu “**aşırma**” (**intihali, bilim hırsızlığını!**) görünce Gülendame hoca ve biz verilerimize dayalı bilimsel makalemizi Türkiye Parazitoloji Dergisinde yayımlamış ve bir dip notu düşerek;

- **“Bu çalışma, daha önce gerçek sahipleri olmayan kişilerce Marmaris’te 9. Cildiye Kongresinde sunulmuştur..”** diye hazin durumu saptamak zorunda kalmıştık..

Bu Derginin künyesi şöyle : Saygı G, **Saltık A.** Lepralı Hastalarda Bağırsak Asalakları. Türkiye Parazitoloji Dergisi, 7: (1-2); 53-57, 1984

Sayın **Prof. Dr. Gülendame Saygı** hanımefendi, bir meslek büyüğümüz olarak saygı ile anıyoruz.. (Bu konuya web sitemizde daha önce de dolaylı olarak değinmiştik : 09 Nisan 2016, Ankara, <http://ahmetsaltik.net/2016/04/09/aturk-siroza-alkol-nedeniyle-yakalanmadi/>) Saylan hocanın büyülediği dönemin Elazığ Valisi ve Sıkıyönetim komutanı korgenerale de birer mektupla bu dramı aktardık.

O dönemler **Saylan hoca Türkiye’nin hatta dünyanın Lepra havarisi – meleği** idi!

Lojmanı boşaltıp ev kiraladık. Çooooo yıkılmıştık. Ayrılırken hastanede hastalarımızın, personelin gözyaşları sel olmuştu. O zaman hastane müdürü Fethi Kural şimdilerde Manisa’da.. tanıklardan biri olabilir.. Başhekimlik Sekreteri Gülsüm Acar Marmaris’te.. başkaca tanıklar da var elbette. Sağlık Bakanlığında eşdeğer bir görev istedik Elazığ’da, 4 sayfa dilekçe ile anlattık olan biteni. Değilse İstanbul’a tayinimizi istedik, Doç. Dr. Zafer Öztekin Temel Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü idi.. Bir katkısı ol(a)madı, ancak Kocaeli’ne verdiler. Tayin yoluğu alabilmek için kabul ettik, Kocaeli’ne gittik, başladık ve aynı gün ayrıldık, müstafi sayıldık..

Elazığ’da muayenehane açtık ekmek paramız için!

Bir Halk Sağlığı Uzmanı nereden nereye savrulmuştu.. Bir Sağlık Ocağı gibi çalışıyorduk muayenehanemizde. Nisan 1988’e dek 6 yıl böyle direndik, geçinmeye çabaladık.

Bu arada Doçentlik yabancı dil sınavını verdik. **TTB Başkanı Prof. Nusret Fişek** Elazığ’a geldiğinde kendisine “işsizim” dedik.. Hacettepe Tıp’ta öğrencisi (1971-73) ve asistanı (1978-80) olmuştuk. Bir dilekçe istedi Sağlık Bakanlığında Elazığ’da görev isteyen, yazıp verdik hemen. *Müsteşar Tandoğan’a veririm..* dedi Fişek hoca. Elazığ Sağlık Müdürlüğü emrine Halk Sağlığı Uzmanı olarak atandık. Müdür vekili, Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi başhekimisi, muayenehanesi de olan bir psikiyatist idi (Osman bey) ve biz orada atıl tutuluyorduk.

Dayanmak çooo zordu.. Didindik, direndik... Bir işyeri hekimliği de bulduk (Çimento fabrikası). Sosyal güvencemiz Bağ-Kur idi. Çok mütevazı yaşıyorduk... Üniversiteye dönmek istiyorduk.. 8 Nisan 1988’de Trakya Üniv. Tıp Fak. Halk Sağlığı AbD’na kurucu Yrd. Doç. olarak atandık.. Elazığ Cüzzam Hastanesine İstanbul Tıp 1977 mezunu (devre arkadaşımız) Dermatolog Arif bey atandı. İşler Saylan hocanın istediği rayına otur(tul)du.. Lepra sorunu da Saylan hocayı emekli etmeye yetti Haziran 1982’de kendisine söylediğimiz gibi..

Saylan hoca meme kanseri oldu, İstanbul’da ziyaretine gittik.. Edirne’ye ÇYDD Şubesi kurmaya geldi, karşıladık, destek verdik, üye olduk, çalıştık. ÇYDD Genel Kurul delegesi olduk Edirne’den.. (aşağıda bilgiler – notlar var..) ADD – ÇYDD Edirne şubeleri ortak pek çok hizmet verdik. ÇYDD’nin AB fonları ilgisini öğrenince çok üzüldük ve ayrıldık.

Saylan hocanın ATATÜRKÇÜ OLMADIĞINI

kararlılıkla itirafını okuyup öğrenince ilişkilerimiz iyice koptu. Bu O’nun tercihi olmakla birlikte bizim de

denk tercihimiz bu yönde oldu. (Kaynak yazının sonunda)

Ergenekon – Balyoz kumpasında yanında olduk, destek verdik Saylan hocaya. Silivri’lerde, ÇYDD’nin yeni başkanı Prof. Aysel Çelikel ile dayanıştık. Yıllarca sustuk.. Hem vefasızlık etmeyelim hem de merhum Saylan yaşamda olmadığından yanıt hakkı sorunu bizi frenledi. Ama son gelişmeler bizi yazmaya zorladı.. Merhum Saylan hocanın hakları olduğu gibi, ondan daha eksik – geri bir değer olmayan herkesin gerçeği bilme hakkı ve bizim de gerçekleri paylaşma yükümüzü bağlamında dürüstçe ve namusumuzla yazdık..

Aşağıdaki notlara da tamamlayıcı olarak mutlaka bakılmasını dileriz..

Merhum Sn. Prof. Dr. Türkan Saylan, yapıp ettikleriyle aramızdan ayrılmıştır. Ülkemiz kendisine olumlu katkılarından dolayı şükran doludur eminiz. Madalyonun öbür yüzünü de bilmek herkesin hakkıdır. Bilip de susan dilsiz şeytandır. Elden gelen ölçüde vefa ve öbür tüm etik değerleri titizlikle kollayarak yazmayı zorunlu görev gördük. Saylan hoca ile ilişkimizde yaşamımız altüst oldu ve çok ağır bedeller ödedi isek de..

Türkiye’de lepra sorununun çözüme aşamasına gelmiş olmasında saf tıbbi katkıların – hizmetlerin ve sosyo-ekonomik ilerlemelerin – kalkınmanın paylarının ne ölçüde olduğu sanırız bilinmez olarak kalmayı sürdürecektir. (Gereğinde çok sayıda fotoğraf karesini de paylaşabiliriz... Şimdilik webe koymayı uygun bulmadık..

Sevgi ve saygı ile. 21 Mayıs 2017, Ankara

Prof. Dr. Ahmet SALTİK

Elazığ Cüzzam Hastanesi Eski Başhekimi

Ankara Üniv. Tıp Fak. Halk Sağlığı AbD

Mülkiyeliler Birliği Üyesi

www.ahmetsaltik.net profsaltik@gmail.com

=====

Dipnot ve ekler...

- 2003 yılında Cumhuriyet ve Karşıtları (DTCF, panel) Ankara, 25.10.03 (Ortada biz, solumuzda merhum Prof. Türkan Saylan ve Mustafa Balbay solda merhum Prof. Alpaslan Işıklı ve Prof. Çağrı Erhan..) ile birlikte aynı masada konuşmacı idik.

Cumhuriyet Açıkoturumu..

Soldan sağa: Doç. Çağrı Erhan (SBF), Prof. Alpaslan IŞIKLI (SBF), Prof. Dr. Ahmet SALTİK (ADD), Prof. Dr. Türkan SAYLAN (ÇYDD), Mustafa Balbay (Cumhuriyet).. 29 Ekim 2003, Ankara

03.01.2015

www.ahmetsaltik.net

4

Ocak ayının son haftası **Dünya Cüzzamla Savaş Haftası..**

1981-82'de, Türkiye'nin en büyük ve ilk Cüzzam Hastanesi'nin başhekimi idik. İstanbul'da Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi yerleşkesinde küçük bir Cüzzam (Lepra) hastanesi daha açılmıştı. Bir de, Ankara Tıp Fakültesi Cebeci yerleşkesinde **Lepra Araştırma ve Uygulama Birimi** vardı. Bu son 2 birim halen en alt düzeyde etkinlikte. Ülkenin en büyük Cüzzam hastanesi ise, Elazığ'da, o da gerilemekte (kapatıldı). Hastalığın kökü kazındıkça (eradikasyon) kurumsal kapasite de doğallıkla daralıyor. Eradikasyon ise, gerek tıbbi-sosyal savaşla gerekse toplumsal yaşam koşullarında iyileşme ile birlikte gidiyor.

- **Ülkemiz Cüzzam savaşının en yakın tanıklarından biriyiz.**

Umarız günü gelince biz de söyleyeceklerimizi aktarma olanağı buluruz.

Yine de, vefa dışına düşmeyi kesin redle, içten emeği geçen herkesi şükranla anmak isteriz.

Sevgi ve saygı ile. 26.1.13, Ankara

Dr. Ahmet Saltık

Elazığ Cüzzam Hastanesi Eski Başhekimi

www.ahmetsaltik.net

07 / 02 / 2001, Edirne'den Saylan hocaya mektubumuz..

.... Ben de ADD'ye çok emek veriyorum. Edirne'de ÇYDD ile de işbirliği içindeyiz.

ÇYDD Genel Kurul temsilcisiyim. Ancak Aralık 2000'deki kongreye...

Atatürkçü Düşünce Derneği ve Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nce düzenlenen, Sn. Prof. Dr. Türkan SAYLAN ve Sn. Prof. Dr. Hüseyin BATUHAN'ın konuşmacı olacağı;

Çağdaşlaşma Yolunda Bilim, Uygarlık ve Türkiye

konulu paneli onurlandırmanızı saygıyla dileriz

Prof. Dr. Ahmet SALTİK İnci YURDAKUL

ADD Edirne Şubesi Başkanı ÇYDD Edirne Şubesi Başkanı

Yer : Türkan Sabancı Kültür Mrk. **Gün** : 29 Mayıs 1997 Perşembe, saat 15.00

Not : Çiçek getirilmemesi, dileyenlerin Derneğe bağış yapması rica olunur.

....İstanbul'da Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nin kurucu heyeti ile yapılan bir toplantıda bu kuruluşu temsilen konuşan **Prof. Dr. Türkan Saylan, Atatürkçülüğün bittiğini ve Atatürk ilkelerinin geçerliliğini yitirdiğini hiç çekinmeden açıkça söyleyebilmiştir.** Bunun üzerine, iki ayrı grubun bir araya gelerek ortak bir dernek kurmaları mümkün olamamış ve Atatürk ilkelerinin geçersiz kaldığını öne süren bir heyetin öncülüğünde İstanbul merkezli Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği adı altında ayrı bir örgütlenmeye gidilmiştir. Muammer Aksoy'un inançlı Atatürkçü çizgisi doğrultusunda ADD Ankara merkezli örgütlenirken, yeni Bizans sürecine doğru sürüklenen İstanbul'da, Atatürk ilkelerinin geride kaldığını öne süren bir kurucu kadronun öncülüğünde farklı bir dernek örgütlenmesine gidilmiştir. İstanbul kamuoyu yeni dönemde Atatürksüz bir geleceğe yönelirken ADD oluşumuna uzak durmuş ve bu doğrultuda İstanbul basınında ADD'nin kuruluşuna olumsuz tepkiler gösteren yayınlar çıkmıştır.

(SORULARLA ADD, Prof. Dr. ANIL ÇEÇEN 08.09.2013, Ankara)

ÇYDD, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği – Genel Başkan: Prof. Dr. Türkan Saylan

– Projenin Adı: Demokrasi ve İnsan Hakları Hareketinin Başlatılması.

Tarih: 02.03.2004 – AB`den Aldığı Para: 49.955,75 Avro

AB`den milyarlarca euro hibe alan sivil toplum kuruluşları...

Yılmaz Dikbaş (Araştırmacı-Yazar) Yayınlanma tarihi : 2009-10-15 12:39:26

Protestan Misyonerleri SEV-ÇEV-ÇYDD

Yılmaz DİKBAŞ, Araştırmacı-Yazar

http://www.asahaber.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&file=yazi_oku&sid=49, 29.12.06

Şu üç Sivil Toplum Örgütü, Avrupa Birliği'nden 'Hibe' almışlardır:

Sağlık ve Eğitim Vakfı (SEV), (Protestan misyonerliği yapmaktadır..)

Çağdaş Eğitim Vakfı (ÇEV) ve

Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği (ÇYDD). (ÇYDD, SEV ile birlikte çalışmaktadır.)

Prof. Dr. Türkan Saylan (**AB`den 200.000 Avro hibe alan ÇYDD**, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Genel Başkanı). 12 Mayıs 2001 tarihinde İstanbul'da yapılan bir toplantıda, ARI Hareketi Başkanı Kemal Köprülü salondaki gençlere şöyle diyordu:

"Siz gençler, Ankara'yı tamamen unutun. Bu sistem iflas etti" [1]

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nde düzenin iflas ettiğinin ilan edildiği bu toplantıda, toplantıya katılan ÇYDD Başkanı Prof. Türkan saylan da bir konuşma yapmıştı. T.C. Başbakanlığı bünyesinde '**İnsan Hakları Komisyonu**' oluşturuldu. Bu komisyon; LOZAN Antlaşmasında Müslüman olmayan azınlıklara haklar tanındığına, her türlü dilde eğitimin serbest bırakılarak **dayatmacı 'KEMALİST'** rejimden vazgeçilmesine hükmetti. İnsan Hakları Komisyonu'nda yer alan kuruluş ve kişiler **ABD hazinesinden**, NED (National Endowment for Democracy) **kanalıyla paralar almışlardır**. 73 üyesi bulunan İnsan Hakları Komisyonu'nda şu kişi, dernek ve vakıflar bulunmaktadır:[2]

Prof. Dr. Türkan Saylan (ÇYDD)

[1] Mustafa Yıldırım, "Sivil Örumceğin Ağında", sf.176

[2] A.g.e. Sayfa:569

Kaynak : MANDACI PROFESÖRLER, Yılmaz Dikbaş, yilmaz108@hotmail.co.uk Araştırmacı-Yazar
14 Şubat 2007, Antalya

Bu notların hiçbirisi, günümüze dek, merhum Saylan yaşamda iken de yalanlanamamıştır.